Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

abiit. Et tam iā nonerat. Non enī erā infans q̄ non fuerit
sed iā puer loquens erā. Et memini hoc. & unde loqui
didicerā p̄aduerti. Non enī docebant me maiores ho
mines p̄bentes m̄i uerba certo aliquo ordine doctrinę
sicut paulo post literas. sed ego ipse mente quā dedisti m̄i
ds m̄s cū gemitib; & uocib; uariis & uariis membrorū
motib; edere uelle sensa cordis mei. ut uoluntati pa
rerē. nec ualerē que uolebā omā nec quib̄ uolebam
omib̄ p̄stabā. Et p̄sonabā memoria. Cū ipsi appellabant
rem aliquā & cū sedm eā uocē corpus ad aliquid mo
uerent. uidebā & tenebā hoc abeis uocari rem illam
qd sonabant cū eā uellent ostendere. Hoc autē eos uelle
ex motu corporis aperiebat̄ tanquā uerbis naturalib;
omnium gentiū quę fiunt uultu & nutu oculorū
ceterorq; membrorū actu & sonitu uocis indicante af
fectū onē animi. in petendis. habendis. reiciendis. fugi
endis. ue reb̄. Ita uerba multiplicata sententiis locis suis
posita & cerebro audita q̄rū rerū signa essent paulatī
colligebā. mtasq; iā uoluntatis edomito mtis signis
ore phē enuntiabā. Sic cū his int̄ quos erā uoluntatū
enuntiandarū signa cōmunicaui. & uitę humanę
procellosā societatē altiō ingressus sum. pendens expa
rentū auctoritate natuq; maiorū hominum. Ds ds
m̄s q̄ sibi miserias expertus sū & ludificationes. q̄ndo
quidē m̄i recte uuere puero id proponēbat̄. obtem
perare monentib̄ ut in hoc sęlo florerē & excellerē.
linguosis artib; ad honorē hominū & falsas diuitiā
famulantib;. Inde in scola datus sū. ut discerē literas.
Inquib; quid utilitatis erat ignorabā miser. & tam